

ת"פ 44624/01/20 - מדינת ישראל נגד מטלקי עודה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 44624-01-20 מדינת ישראל נ' עודה

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמים	מטלקי עודה

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של **ריבוי נישואין**, לפי סעיף 176 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. על-פי כתב האישום הנאשם נשוי לסאלמה עזאזמה (להלן: "סאלמה") מיום 20.11.08. במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, אולם עובר ליום 09.09.17, הכיר הנאשם את זהיר אבו עאיש (להלן: "זהיר"), הציע לה להינשא לו, וזהיר הסכימה להצעתו.
- ביום 09.09.17 נישאו הנאשם וזהיר בהתאם לדין השרעי, וזאת על אף שהנאשם היה נשוי באותה עת לסאלמה. ביום 10.09.17, פנו הנאשם וזהיר לבית הדין השרעי בבאר שבע בבקשה ליתן תוקף לנישואיהם, וביום 13.09.17 נעתר בית הדין לבקשה ואשרר את הנישואין.

השתלשלות הדיונים:

3. בהתאם לבקשת הסנגור, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר לעניין עונש וכן לחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.
4. הנאשם זומן בשלושה מועדים שונים לפגישות עם שירות המבחן, אך לא התייצב. נוכח האמור התקבלה הודעת שירות המבחן לפיה לא ניתן לערוך תסקיר בעניינו. בנוסף, לא יצר קשר עם הממונה על עבודות השירות ולא ענה לפנייתם לשם תיאום ראיון עמו.
5. בהתאם לשינויים בתכנית העבודה, הועבר המשך הטיפול בתיק למותב זה. בדיון מיום 21.10.21, ביקש ב"כ הנאשם להפנות הנאשם בשנית לקבלת תסקיר לעניין העונש וכן לקבלת חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות. הבקשה נסמכה בעיקרה על מצבו הרפואי של הנאשם. המאשימה לא גילתה התנגדות לבקשה ובית

המשפט נעתר לה.

תסקיר שירות המבחן:

6. בתאריך 26.01.22 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, המפרט את נסיבותיו האישיות.

הנאשם בן 34, נשוי ואב ל-8 ילדים בטווח הגילאים 2-13 שנים. 6 מילדיו נולדו מהנישואים לאשתו הראשונה, ושניים מילדיו נולדו מהנישואים לאשתו השנייה. הנאשם מתגורר עם אשתו הראשונה וילדיהם המשותפים בשבט אל עזאזמה ומתקיים מקצבת נכות מביטוח הלאומי בשל התמודדת עם מחלת האפילפסיה (הוצג אישור). נמסר, כי אביו של הנאשם אשר היה מאובחן כבעל הפרעה נפשית, נפטר לפני כשלוש שנים, כמו כן אמו של הנאשם אינה בחיים, לאחר שנהרגה בתאונה דרכים יחד עם אחותו לפני 20 שנים.

עוד נמסר כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. שיתף כי בסיום התיכון נרשם ללימודים אקדמאיים במסלול הנדסאים, אך לאור מצבו הרפואי התקשה להתמיד והפסיק את לימודיו.

עוד באשר למצבו הרפואי, הנאשם שיתף כי מאז ילדותו סובל ממחלת האפילפסיה וחווה התקפים כפעם עד פעמיים בחודש, אשר מתבטאים לדבריו באובדן הכרה, אובדן שליטה על גופו, לרבות סוגרים, ופרכוס.

הנאשם תיאר את יחסיו עם האישה הראשונה, ובפרט אודות תפקודה בבית. הנאשם מסר כי לאור התנהלותה עם ילדיהם חש כי היא סובלת מבעיות נפשיות, וכי התקשו להתמודד בגידול ילדיהם ועל-כן בחר להינשא לאישה נוספת.

מסר כי בשנת 2020, לאחר שהחל להתנהל מולו ההליך הפלילי, התגרש מאשתו השנייה. כן מסר כי אינו מצוי בקשר עמה בכלל, אך נפגש עם בנו ותומך בו מבחינה כלכלית.

צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם.

בהתייחס לביצוע העבירה בתיק הנוכחי, הנאשם מודה בביצועה, ציין כי כאמור חווה לאורך השנים קשיים במערכת היחסים עם אשתו הראשונה על רקע תפקודה ועל כן חש צורך לשאת אישה נוספת. עוד ציין כי מאחר ומדובר במוסכמה המקובלת בדת המוסלמית וכי לאור העובדה שבמציאות הנוכחית רבים ממקורביו נשואים ליותר מאישה אחת, לא היה מודע לכך כי במעשיו עובר על החוק.

הנאשם הביע חרטה בפני שירות המבחן וציין כי לא היה מודע לעובדה שמדובר בעבירה שעלולה להוביל לקיום הליך משפטי כנגדו. כמו כן מסר כי מאחר וחשב שכך מצופה ממנו כדי לסיים את ההליך הפלילי באופן חיובי, התגרש מאשתו השנייה עם פתיחתו. בהקשר זה עלה קושי בבחינה רגשית באשר להשלכות החלטות אלו על אשתו השנייה ועל ילדיו.

לשם העמקת האבחון, שירות המבחן ראה לנכון להיפגש עם נשותיו של הנאשם, אך לא הצליחו להשיג את האישה השנייה. אשתו הראשונה מסרה כי הנאשם לא שיתף אותה ברצונו לשאת אישה נוספת. תיארה כי באותה עת היחסים ביניהם היו תקינים והעלתה סברה כי הנאשם בחר להינשא בשנית מכיוון שלא הייתה בעלת פניות ללוות אותו לבדיקות הרפואיות כפי שציפה ממנה משום שהייתה ממוקדת בגידול הילדים. שיתפה כי הרבתה לשהות עם האישה השנייה וכי הקשר ביניהן היה תקין. לדבריה, מאז הגירושים אין בין הנאשם לגרושתו קשר, וכי עומד בקשר עם ילדיו בלבד. מסרה כי

הם מתקיימים מקצבת הנכות שהנאשם מקבל מהביטוח הלאומי. מבדיקה שבוצעה על-ידי שירות המבחן עולה כי המשפחה אינה מוכרת לשירותי הרווחה.

הערכת הסיכון לעבריינות, שירות המבחן הביא בחשבון את אופי העבירות המיוחסות לנאשם, את קשייו לבחון את השלכות התנהלותו על הסביבה ובפרט על משפחתו מכיוון שמרכז במצוקותיו האישיות והבריאותיות, את דפוסי החשיבה הנוקשים הנוגעים לציפיותיו מקשר זוגי ואת קשייו בקיום תקשורת מטיבה.

הערכת הסיכוי לשיקום, שירות המבחן הביא בחשבון את הודאת הנאשם בביצוע העבירה, כן הביא בחשבון כי הנאשם ביצע את העבירה על רקע חוסר הבנתו את משמעות מעשיו והנורמות התרבותיות של החברה אליה משתייך ולא מתוך כוונה פלילית לבצע עבירה. כן הביא בחשבון, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, כי ההליך המשפטי המתנהל נגדו מהווה עבורו גורם מרתיע, וכי הנאשם מצר על התנהלותו שכן תופס עצמו כאדם נורמטיבי.

שירות המבחן בחן עם הנאשם את הצורך הטיפולי, הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית ותיאר עצמו כאדם הפועל על-פי שיקול דעת אשר פועל באופן נורמטיבי ותקין. שירות המבחן העריך, כי הנאשם בעל הבנה והפנמה באשר לגבולות החוק ולכן אין הם באים בעניינו בהמלצה טיפולית.

לאור האמור ובהתייחס לתפקידו של הנאשם ולהבנתו באשר לאירוע העבירה, שירות המבחן המליץ על צו של"צ בהיקף 200 שעות כחלק מענישה שמטרתה חידוד המחירים בהתנהלותו הבעייתית והרתעה מפני הישנות עבירות בעתיד, כמו כן ישנה המלצה על ענישה צופת פני עתיד כמאסר מותנה.

טענות הצדדים

7. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב ועמדה על הערכים המוגנים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, בהם פגיעה בכבוד האדם ובמעמד האישה, פגיעה בסדר הציבורי ופגיעה בריבונות של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית המקדמת שוויון בין המינים. הודגש, כי המחוקק רואה במוסד הנישואין מונוגמי אחד מיסודות הסדר הציבורי במדינת ישראל וכי מדובר בערך מוסרי חברתי שאין לפגוע בו. התופעה של ריבוי נישואין חותרת תחת יסודות הסדר החברתי התקין. כן סקרה ב"כ המאשימה את ההיסטוריה של החקיקה האוסרת על ריבוי נישואין.

המאשימה טוענת כי מעשי הנאשם מהווים פגיעה חמורה בכבודה של האישה ובמעמדה וביקשה כי בית המשפט יעביר מסר חד משמעי, לפיו יש למגר את התופעה. נטען, כי התייחסות מקלה למעשי הנאשם תנציח את הפגיעה בנשים.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען, כי העבירה בה הורשע הנאשם כללה תכנון מקדים וכי חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות הוא משמעותי ובלעדי. כן נטען, כי הסיבות שפורטו בתסקיר ככאלה אשר הביאו את הנאשם לבצע את העבירה אינן מניחות את הדעת. נטען כי ההסבר שנתן הנאשם הוא תיאור שיכול להתאים לאורחות חייהן של משפחות רבות, וכי היה מקום למצוא פתרון אחר למצב, לאו דווקא בדמות נישואין שניים.

המאשימה סבורה, כי נזקיה הפוטנציאליים של העבירה רבים ובהקשר זה ביקשה להפנות לדוח מסכם של הצוות הבינמשרדי להתמודדות עם השלכותיה השליליות של הפוליגמיה, מיולי 2018.

הודגש כי קרבתותיה העיקריים של התופעה הם נשים וילדים. נטען כי הנאשם פגע במעמדה של אשתו הראשונה

ובילדיהם המשותפים בעת נישואיו השניים, כשהתחתן פעם נוספת ולאחר שנודע לו על העבירה, גירש את אשתו השנייה ובכך פגע גם במעמדה.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין, לפיהם עבירת ריבוי הנישואין הוכרה על ידי בית המשפט כעבירה חמורה המחייבת את מיצוי הדין עם הנאשם (ת"פ 9918-09-18; רע"פ 664/11; ע"פ 1490/93; ת"פ 25462-04-18; ת"פ 3393/06; ת"פ 2722/06; ת"פ 4040/04 ות"פ 4433/04).

נטען, כי לאור הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים ולאור הפסיקה הנוהגת, מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דן נע בין 8 עד 18 חודשי מאסר.

באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, המאשימה הביאה בחשבון כי הנאשם הודה במעשיו, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי וכי הוא נעדר עבר פלילי. לאור האמור, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, התחייבות כספית וקנס.

בכל הנוגע לקביעת המתחם ולחריגה אפשרית ממנו, נטען כי חריגה ממתחם ענישה אפשרית רק לצרכי שיקום ובעבירת ריבוי נישואין אין היבט שיקומי.

נטען כי הענישה שהומלצה על-ידי שירות המבחן אינה הולמת.

8. **ב"כ הנאשם** בראשית דברו, ביקש להדגיש כי בזמן הגשת כתב האישום הנאשם היה גרוש מאשתו השנייה, ועל כן סובר שהשיח על עבירה שהינה נמשכת שגוי, שכן הנאשם הפסיק את נישואיו כ-5 חודשים לפני הגשת כתב האישום.

נטען כי, הגירושין לא היו לצורך מראית עין וכי אין בין הנאשם לאשתו השנייה קשר זוגי.

כן הפנה לתסקיר שירות המבחן ולנסיבות האישיות של הנאשם העולות ממנו, בפרט הפנה למחלה ממנה סובל הנאשם.

נטען, כי יש במצבו הרפואי של הנאשם כדי להשפיע על מתחם העונש.

ב"כ הנאשם הפנה לסעיף 40 לחוק העונשין וטען כי הנאשם לא ידע כי מדובר במעשה אסור, ובעת שהבין את האיסור הנאשם התגרש, ועל כן מידת האשם שלו איננה כפי אשם של אדם שמבצע עבירה במכוון ומתוך התרסה.

נטען, כי בסביבתו של הנאשם נהוג להתחתן באופן כזה, וכי רצון הנאשם לשאת אישה שנייה נבע מתוך צורך לעזרה עם ילדיו, וכי לא היה די בטיפול שנתנה להם אשתו הראשונה.

נטען, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דן נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי עבודות שירות.

נטען, כי בשל הנסיבות הרפואיות של הנאשם, הוא אינו יוכל לרצות עונשו באמצעות עבודות שירות ועל כן יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

עוד נטען, כי הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה עוסקת במקרים שנסיבותיהן אינן דומות לענייננו.

בנוגע לפסק הדין השרעי בנוגע לנישואין השניים של הנאשם, הודגש בית הדין עורך את חוזה הנישואין ולאחר מכן מעביר את המידע לרשויות, משום שקיימת הוראת החוק בנושא. בית הדין רושם את הנישואין לאחר שאלו כבר נערכו. נטען כי יש להזהיר את הציבור בטרם רישום הנישואין.

9. **הנאשם בדבריו לבית המשפט** מסר כי ביצע טעות ולא היה בידיעתו שהדבר אסור. לטענתו, בעדתו מקובל להתחתן עם מספר נשים.

10. לצורך השלמת איסוף הנתונים, בתום שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הורה בית המשפט על התייצבות הנאשם אצל הממונה על עבודות השירות והשלמת הגשת חוות הדעת בעניינו, גם בשים לב למצבו הרפואי.

ביום 27.4.22 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות עולה כי המועמד מתאים לביצוע עבודת שירות עם מגבלות לאור מצבו הרפואי.

קביעת מתחם העונש ההולם:

9. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. אין צורך להכביר מילים בנוגע לערכים המוגנים שנפגעים כתוצאה מן התופעה של ריבוי נישואין ואלה פורטו בהרחבה בפסיקה המנחה. בראש ובראשונה, מדובר בתופעה המנציחה פגיעה מוסדית ומובנית באישה והיא תוצאה של יחס מחפץ ואינסטרומנטלי לאישה במערכת המשפחתית. הדבר נכון הן ביחס לאישה הראשונה והן ביחס לאישה השנייה והדבר בא לידי ביטוי מובהק, מוחש וכואב במקרה הקונקרטי שבפניי.

בנוסף לפגיעה בנשים, התופעה גורמת פגיעה נמשכת גם לילדים שנולדים במערכות יחסים אלה - הן פגיעה נורמטיבית נוכח מערכת הערכים הלא שוויונית שהילדים נולדים וגדלים לתוכה והן התופעה מהווה כר פורה לתופעות של עוני, ניצול והזנחה.

כאמור, הדברים נסקרו בהרחבה ופורטו בפסק הדין המנחה של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ג 26408-04-19 בעניין **אבו זקיק**.

כבר בשנות השמונים נקבע על ידי בית המשפט העליון, בע"פ 392/80 **מדינת ישראל נ' הלוי** (פ"ד ה(2) 698):

"מוסד הנישואין המונוגמיים הוא מיסודות המשטר החברתי שלנו, ובתור שכזה הוא מוגן גם בסנקציות של החוק הפלילי, כולל מאסר עד חמש שנים. ואשר לערך המרתיע של

עונשי מאסר, כפי שהוטלו ואושרו בעבר, הרי לא רק בנאשם העומד לדין המדובר, אלא בעיקר בצורך להרתיע אחרים, שלא יעשו כמוהו, פן תיווצר אנדרלמוסיה בכל הנוגע למוסד הנישואין במדינה".

וראו גם הערת בית המשפט, כי לענישה צופה פני עתיד בהקשר זה אין רלוונטיות או אפקטיביות.

בע"פ 1153/06 (מחוזי נצרת) **נובאני זוהיר נ' מדינת ישראל** (מיום 20.6.06) נדון עניינו של מערער, אשר הוטלו עליו שישה חודשי מאסר, ושנת מאסר על תנאי, בגין עבירת ריבוי נישואין. הערעור נדחה ונקבע:

"עבירת ריבוי נישואין הינה עבירה חמורה שהמחוקק קבע בצידה עונש מרבי של 5 שנות מאסר, בכך הביע המחוקק את עמדתו כי יש להתייחס בחומרה כלפי מבצעי עבירה זו. מוסד הנישואין המונוגומי הינו אחד מיסודות הסדר הציבורי במדינת ישראל, ובאיסור נישואי ביגמיה יש מגמה חברתית חשובה להגן על האישה הראשונה".

בקשת רשות ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון (רע"פ 5538/06, מיום 30.07.07) - נדחתה.

בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, לא ניתן לקבל את טענות ההגנה, כי מידת הפגיעה נמוכה לאור הנסיבות שפורטו בתסקיר והעובדה כי הנאשם התגרש מאשתו השניה לאחר תקופה קצרה. התנהגות הנאשם במקרה זה, עמדותיו והצידוקים להתנהגותו אך ממחישים את המידה המשמעותית של הפגיעה בערכים המוגנים נוכח התופעה בכלל, ובמעשי הנאשם בפרט: הן הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה מלכתחילה והן אלה שהביאו אותו ל"הפסקתה" בדיעבד ממחישות את מידת הפגיעה החמורה בשתי הנשים, מידת החפצתן, והאופן האינסטרומנטלי שבו מתייחס הנאשם לשתי הנשים. הנאשם נישא לאישה השנייה, בסברו כי אשתו הראשונה, אימם של שישה מילדיו, אינה מתפקדת בביתם כפי רצונו. בהמשך לכך, גירש הנאשם את אשתו השנייה, אם שניים מילדיו, וניתק עמה כל קשר על מנת להיטיב את מצבו בהליך הפלילי. מדובר במי שפגע בפועל בשתי משפחותיו, מבלי לחשוב על השלכות המעשה ומתוך התמקדות בצרכיו בלבד, מבלי להבחין בצרכי האחר. תפישתו של הנאשם באופן זה את הקשר הזוגי ואת התא המשפחתי ודפוסי חשיבה לקויים אלה עולים גם מתסקיר שירות המבחן.

11. באשר לפסיקה הנוהגת, עיינתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה. ראו להלן גם דוגמאות נוספות מן הפסיקה:

א. ברע"פ 10833/05 **דבס נ' מדינת ישראל** (מיום 23.11.06), נדון עניינו של מי שנשא אישה שנייה בעת שהיה נשוי לאחרת, ונדון בבימ"ש השלום בנצרת (בת"פ 4433/04) ל-18 חודשי מאסר בפועל ו-6 חודשי מאסר מותנים. ביהמ"ש המחוזי הקל בעונש המאסר בפועל והעמידו על 9 חודשים (ע"פ 1174/05 מיום 15.11.05). בקשת רשות הערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון - נדחתה תוך שנקבע, כי "בעונש שהושת על המערער אין חומרה כלשהי".

ב. בע"פ 1153/06 (מחוזי נצרת) **זוהיר נ' מדינת ישראל** (מיום 20.6.06), נדון

עניינו של מערער, אשר הוטלו עליו שישה חודשי מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי. ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש תוך שקבע, כי **"עבירת ריבוי נישואין הינה עבירה חמורה שהמחוקק קבע בצידה עונש מרבי של 5 שנות מאסר, בכך הביע המחוקק את עמדתו כי יש להתייחס בחומרה כלפי מבצעי עבירה זו. מוסד הנישואין המונוגומי הינו אחד מיסודות הסדר הציבורי במדינת ישראל, ובאיסור נישואי ביגמיה יש מגמה חברתית חשובה להגן על האישה הראשונה"**. בקשת רשות ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון (רע"פ 5538/06, מיום 30.07.07) - נדחתה.

ג. ברע"פ 9159/07 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (מיום 20/1/08), נדון עניינו של מי שהורשע בבימ"ש השלום בפתח-תקוה בגין עבירה של ריבוי נישואין (גם שם הנישואין אושררו בביה"ד השרעי). המאשימה טענה, על פי הסדר הטיעון בין הצדדים, לעונש של 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, ואילו בא-כוח המבקש עתר לענישה צופה פני עתיד בצירוף קנס; בשלב הטיעונים לעונש, העידה אשתו הראשונה של המבקש, לזכותו של הנאשם. על המבקש הוטלו שבעה חודשי מאסר בפועל, תשעה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסכום של 7,500 ₪. הערעור שהוגש לביהמ"ש המחוזי בת"א התקבל בחלקו, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על חמישה חודשים והקנס על סכום של 2,000 ₪ ונקבע, כי יש ליתן משקל נוסף לזמן הרב שחלף ממועד ביצוע העבירה ועד למתן גזר הדין. בקשת רשות הערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון - נדחתה תוך שצוין, כי קיים **"צורך להוקיע ולמגר את הנגע החברתי של ריבוי נישואין"**.

ד. בת"פ 23986-03-18 **מדינת ישראל נ' אבו ג'ודה** (19.4.21), נדון נאשם בעבירה של ריבוי נישואין. באותו מקרה, שיתף את אשתו הראשונה ברצונו להינשא לאישה שנייה וזו נתנה הסכמתה. שירות המבחן המליץ על של"צ ומתחם הענישה אשר נקבע הינו 7 עד 18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל. על גזר דין זה לא הוגש ערעור.

15. בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם הוא 7 חודשים שיכול וירוצו עבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים מהותיים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, נורמטיבי באורחותיו האחרים ואת זאת יש לזקוף

לזכותו. כמו כן הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו ולקח אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה, כי ההפנמה בכל הקשור לערכים המוגנים אינה שלמה.

כמו כן, קיימים שיקולים משמעותיים של **הרתעת הרבים** למיגור התופעה ולהעברת המסר בדבר הפסול בה. בתי המשפט נחשפים מדי יום ביומו להיקף התופעה של ריבוי נישואין ולנזקה הישירים והעקיפים [לעניין זה ראו גם הדו"ח המסכם של הצוות הבינמשרדי להתמודדות עם השלכותיה השליליות של הפוליגמיה, יולי 2018].

כן הבאתי בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם.

נוכח כל האמור עונשו של הנאשם ימוקם בתחתית המתחם.

18. במכלול הנסיבות שתוארו לעיל אכן אין מנוס מן המסקנה כי ההמלצה בתסקיר שירות המבחן אינה מהווה המלצה המשקללת באופן ראוי את האינטרסים הכלליים והפרטניים שעל הפרק, כמצוות המחוקק והפסיקה המנחה. מדובר בהמלצה הנובעת ממתחם שיקולים מוגבל ומצומצם יותר מאלה שבית המשפט מופקד עליהם במלאכת הענישה הכוללת. על כן, אין מקום לקבלה.

19. באשר לקנס הכספי, בשל העובדה כי הנאשם מתקיים מקצבת נכות מהביטוח הלאומי, לא מצאתי להטיל על הנאשם קנס, אשר עלול לפגוע פגיעה נוספת בילדיו.

סוף דבר:

20. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 15.6.22 **במשרד עבודות שירות** בכתובת מחוז דרום. ניתן ליצור קשר עם המפקח האחראי, מר חנן לוי בטלפון: 0506278570.

הנאשם מזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש תחת מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי של תשעה חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ב, 26 מאי 2022, בהעדר הצדדים.